

Skriftlege spørsmål om endringar i forskriftene for regulering av fiske etter makrellstørje

I orienteringa på utvalsmøtet 14. mai, var det varsla at administrasjonen førebur ei politisk sak om ei stor offentlig marin satsing med innspel frå fylkeskommunen på lover og forskrifter som bør endrast nasjonalt.

I tråd med Vestland sin tiltaksplan 2020 for marin sektor, der det står at fylkeskommunen vil «gjere ein forskjell for å bidra til ei lønsam og berekraftig marin næring» og mål 4 i høyringsutkastet til "Utviklingsplan for Vestland 2020-2024", «Like mogelegheiter til å delta i verdiskaping», vil Dei Grøne føreslå at ei strukturell endring i dei årlege kvotetildelingane frå Fiskeridirektoratet vil hjelpe fylket oppnå måla sine om ei meir berekraftig verdiskaping og om nye arbeidsplassar som styrkjer busetnaden i distrikta.

I reguleringa av fiske etter makrellstørje, bør ein vurdere å bruke kvotesystemet som incentiv til å skape ein heilt ny industri. Dette kan optimalisere verdiane av den avgrensa ressursen makrellstørja utgjær.

Om vi tildeler større deler av kvotane til fleire små kommersielle aktørar i mindre fartøy, som kan fange makrellstørja med stang og snøre, kan dette gi ei mykje større verdiskaping. Ikkje berre vil det gjere det enklare å prosessere enkeltfisk - det vil også leggje betre til rette for å oppnå den kvaliteten som forventast for å få dei beste prisane størja kan nå i dei rette marknadane. Ein sikrar ein jamn tilførsel av kvalitetsfisk og lettare kan bygge ein tilpassa logistikk knytt til handtering lokalt og vidaresal.

Kommersielle aktørar i mindre fartøy, registrert i fiskerimanntalet, kan også tilby turistar å vere med på stongfiske, noko som kan gi eit vesentleg bidrag til den lokale reiselivsnæringa. Vi vil då fordele inntening og sysselsetjing langt utover det relativt vesle talet store reiarlag som per i dag hentar ut fortenesta.

I land som USA, ser vi døme på at ein slik forvaltningsmodell fungerer. Her har registrerte fiskarar ein viss kvote, og fanga fisk transporterast fortløpande inn til land kor eit mottaksapparat raskt sender fisken vidare til marknadene. Her er det tilbydd også charterturisme kor dei registrerte fiskarane kan skaffe seg meirinntekter ved å tilby rekreasjonsfiskarane deltaking på fisket.

Høgare prisar på kvalitetsfisk, fanga av fleire jamleg over lengre tid, kan skape nye arbeidsplassar, også i Vestland og langs heile den norske kysten.

Med bakgrunn i dette, ber eg om skriftlege svar til følgjande spørsmåla:

Spørsmål:

Kan administrasjonen utgreie og stadfeste påstandane ovanfor, at ei endring i forskriftene til fiske etter makrellstørje, med ei større tildeling til små kommersielle aktørar i mindre fartøy, vil sysselsetje fleire i både fiskeri, turisme og i lokal foredling og skape betre utnytting og meir verdiskaping frå dei avgrensa ressursane?

Vil fylkesdirektøren tilrå at fylket inkludere i sine innspel om endringar i nasjonale lover og forskrifter, også innspel om endringar i forskriftene for kvotefordelingane for fiske generelt, og særleg når det gjeld kvotane i reguleringa av fiske etter makrellstørje?

Mark Taylor MDG